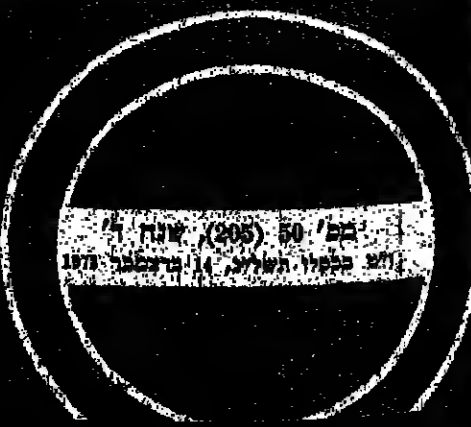

בזמן הזה!

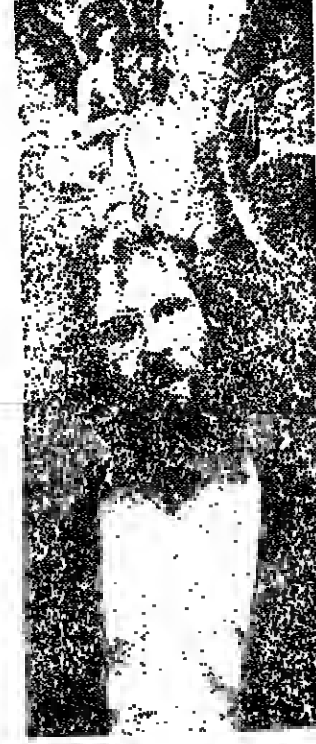
תחילת

חיי האהבה של ישו הנוצרי

האב הקדוש ברומא אינו מרבה להתעניין בקולווע. אבל הסרט הדני של הבמאי ינס יורן תורסן על ישו הנוצרי הביא מחאה נמרצת מהותיקאן. לדעת הבמאי היו חייו האינטימיים של ישו סוערים ביותר. בכרות הפרטיות של הסרט מצולם ישו עירום על הצלב כשנשיים עירומות לא פחות סגורות לו. שר התרבות הדני ואלן להתנגדו בפרלמנט כאשר הוחקף על ידי האופוזיציה בשל הקצבת 600,000 קרונות לתמיכה בהפקת הסרט.

עולם מוזר

אלקטרו - נאחר תיירות

בית הספר תורש אלקטרו עבר גלגולים רבים מאז תוקם ב-1858. אחריגי תאסירים שבו תעבור ממנו לבתי-ספר אחרים בתוך פארס 1963. כאשר אתה מגיע אל דאי עזרי להא נמצא תוכל לראות את חלון תוא בו חי טעם איש העיראים רוכז משרד ובספרון חפצת וי-בו חיתה מלמדת. אמו של אל קאפונד אל

חגורה שחורה בפעמו

אין לקנא בגננת אשר תצטרך לספל בפרסטון מחוץ, בחור אידי בן 21/2, שכבר נכיל זה יודע לשבור במיסת ידו שלוש לבנים בעובי אינץ' כל אחת. איש הקאראטה הצעיר הוא בנו של מוריס מחוץ ממחוז דבלין, שנים הוא עצמו למד את מלאכת התתגוננות היפאנית בגיל צעיר, ובחיותו בן 38 בלבד זכה ב"חגורה השחורה" - תודעה הגבוהה ביותר בהירארכיה תתחולת בענף ספורט זה. האב חלל מאמן את פרסטון כשזה היה בן 9 חודשים בלבד בשבירת קליפות ביצים.

נקמת הזנוח

הוא געש על ידי "ידודי" כאשר תלבויר לחם שחבוק בן 26 שימש מודיע משטרה בעיר האמברד. חבנות וידודיות זוכו אותו (כמון צלעות שבורות), ואחר כך גילחו אותו בעזרת תער. למען תליסטריות ון תגזרו את תעושה בחצילים, המנצח גם הוא בידל ומשטרה.

האזן מן העל

חולמ

המסערת והמנוחלת: בית, על המשי
מרי, רח, בראינות, תל-א
המשל למחברים, תעלה וחסות:
קידום, שם ועל, תל-אביב.

שיר ראשון: בצלאל לב ויל
השיר: ישראל וסיר
שיר נראש: יונה גור
צלמ: ריבת סגל
גורית לבגר
י. ארסן, א. בורשום, מ. גילת, נ. מנר, ר. פרז,
י. סובל, מ. טנזיה, י. קאנז, ג. קדנ, ת. רח, ה. שור.

ובכל זאת אמת — רמל בנקלר
פתיחה ורודפאית — פנחס וירסן
כבר נאמרו דברים מקולם — משחק מלחמה
מין, תפוזים, שכוח — יעקב רבי
שוקה אותך הפרסום... — נורא מנור
השמש עולה והנפש יורד — ראובן מרז
המלך מת, ותי המלך — בנקו אורי
עור על קול החפירות — מ. סבר
כמה טענו ארץ שלנו — מיכל פזנית
כל מיני סאטנפים — צביה בן-שלום
מח חולך —
שירייה הפלזיויה חלומית —
עלם מור —

השבוע תיפחה מוקדסן ויערדה-שלום
כארמון-האמנות שבז'נבה.

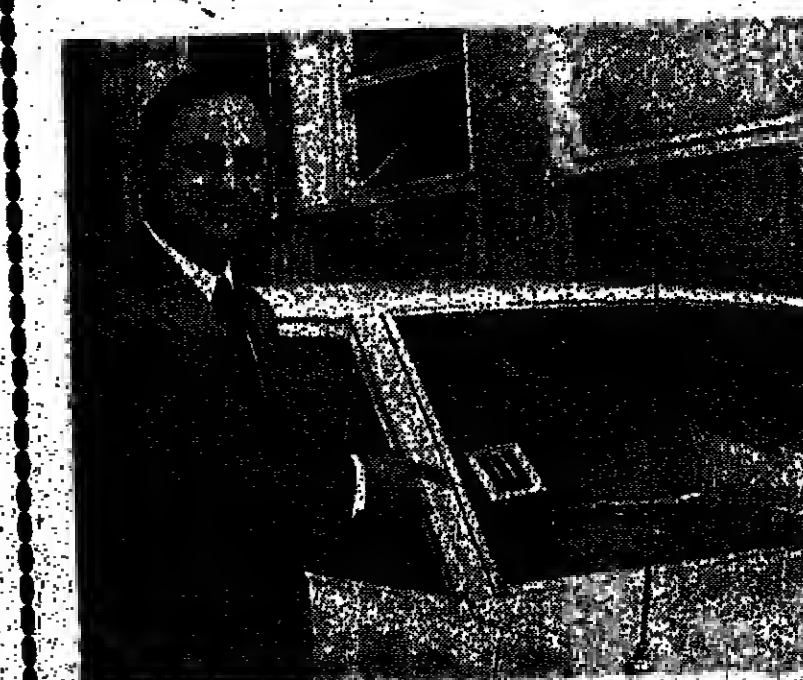
השבוע — איך היה?

אנסי מחדר
השבוע לתומנו, כי הדיבורים על מחדרים הם
"סנופול" שלנו ורק אצלנו טרודים ועסוקים
בחשבוניות-נפש (חוקי הבחירות, הבחירות...) אולם מסתבר, כי גם ב-
צורה המערבי של תחלה, העניינים אינם בתמול-שלשום; גם שם
חיה, מתחילי"ל שולי ועוד סספר קצינים, נוטרו מתפקידותם.
אומרים כי ה"קליקה" שמסרה חיתה, "גיזית" ותבעה את הססך
המלחמה. ואילו סאראת החליט ללכת לניצח
נקודת השמנע האישני בין נמאסי ודידי יתן את אותותיו לחיוב בחיסול
חיריות רבת השנים בין חסידות.

מסעות הנרי
היחודי הנודד בסטייט דיפארטמנט שוב יצא
למסעותיו. בבריטל קילה את עמיתו חזר-
פתי ועשה לאיחוי חברית האטלנטית, ובולדון אסף עיסון קצת ערפל
הרדוש לו להססך חדרך. בזמרת החיבון ובז'נבה מצפה לו עתה תעסו-
קח רבה. טחל לו אותה מידת הצלחה שהוא דאוי לה.

יוס' מנוחה לרכב
ואחרון-אחרון חביב — החדשה ה-
מרגשת ביותר של השבוע, ומי שיעשה זאת שבת —
חרכב יעשו לנו שבה באחד מימי השבוע, נסיון חדותם למנוע ריווח זה בבשל כשלון
הדוץ, ועל כך יבואו על הרבה. שבת שלום.

איגרת שניה לחבר שמאלי צעיר

ובכל זאת-אמת!

אחת

קא אמ"ח, או אמ"ח, בי האיש איך יותר
מבולם היה כענייני בירידה של המערך אינו
אחד באשר משה דיון, והסיבה חיתה מסוטח:
עליית בוחו של הליכוד-הימני חיתה מאפסרת
לו להות את לטון-הכאוננים הפרלמנטאריה
החריבה. אפילו נניח של"ע לא יעטרסו לקר
אליציה כעין זו. הרי 6-7 כחוך 8 הח"כים
של דפ"י עזרים היו להות מקל-שבגנר.
ובכך הסבה העיקרית. נדמה, כי בלי מאבק
מיותר עשתה המלחמה דווקא למטה דיון,
יותר מאשר לכל איש אחד, את השירות
ה"בצויידי". קדיחתו של מנהיג, "חירות", מני
חם בנין, לתת לליכוד-הימני יחד בוח, כדי
להקים ממשלה-ליכוד-לאומי, הינעוטה הע'
קובה של דפ"י, זו הוחקפה על דיון — אכן
טוביהים את המנהג, רפסותם של הבחיות
העיקריות בפסילת-העבודה לבסוף על מזה
דיון לחמטר מן הרישעה, או לפחות לדחות
את הבחירות ולפתח מחדש את רשימת ה'
כועברים (קרי: לטנות את הרישיות) — אך
סיעה למנחת אלה של דיון.

למזער, דבר אחד טוב עשתה פסלנת'
העבודה, באשר הבחירה בצורה שבפסע אינה
מטחמעת לסתי פנים (והרבר בהיד לחלוטין
כחוך כודעות הבחירות הראשונה של הכני
דך, שהתפרסמה ביום 1 שצבר). כי בחירות
אלה יהיו בחירות בין ימני אפסריות בלבד;
בין הבוח הנדול שילך להעידה שלום ויאפסה
(לפתוח מצידנו) סיעת המוצלת, על-ידי הסי'
בכח לשערה סייטוריאליה — לבין הבוח ה'
אלטרנטיבי של הליכוד הימני, שכל מסדור
לא תהא אלא לטרסר את סיבויי הסלום ולי-
הטיל על שסיישראל שואת, שלא עמד בה
כאז שהסיקריקו הקצינים הביאו את חרובן
הבית-השני.

בבירידה מסוג זה בלתי-אפשרי — לא
מסיחה על שתי הסעיפים, אלא התייבוח
פאסיביות והתניסות המונית להצלחת דפ"י
מת השלום; ולא תענשה קצרות-דיואי של
האשמים (באפח) על-ידי עמידה מן הצד
והינעוטה מהצבעה, שכבה בחיובם ככפ"י של
מחנה החרבן הבית-השלישי.

יבואו ספקנים ואסרו: כל קול שאני
נוחן למערך כאילו אני נותן אותו בפידת כוחן
למפ"י, אך גם למטה דיון, אך ההצבעה עצור
הוא הצבעה עצור גוף שכוחו של
משה דיון בו (בכל בוחה של כ"סי) הוא כי
בבולות 15% בלבד וכל קול יתוק את 85%
הנותרים.

מעולם לא תיחיי כל כך מהגנר המערך,
בפי שאני כיום אולם הרברים גזורים עתה
על-ידי חוק הבחירות. כדי כמשת דיון לא
יגרם להאבדות המערך ומאושטג-שלטו
איתו — גנר עלי, רחוק עשיו, לתק כח
זה בוח זה חייב להיות חזק, כדי שבאחד
בינואר אסדר יתה לבח-השבוע גם עם אשמי
יוס' דיון.

קואליציה כחשום על בסיס הנתונים של
64 מנדטים + 4 חמנא גם בוח גוסף חזק,
שיוכל גם הוא לומר את דבריו יותר. באשר
בביר — הבוח של שבועה אפסרית של
מפ"י יהיו למתע לסון-האזאונים האמיתית
במערך הפרלמנטארי.

לכן, לא הצבעתי-המנהג לעבר רשימות
שוליים, שלא יוכלו לבוא בחשבון המערך.
הקואליציה שייבא לסיכוי של הצלחה ועידה
יעבדה: לא אי-האכפת של מנהג.

לכן, כעם שבגנר הוא למעלה מכך, יש
לחצות מפ"י: בכל זאת ולי-האכפת!
אמ"ח 11

כל מה שקיווינו שלא יבוא במרכיב
מפלגת-העבודה, אם כי אפשר היה לצפות
לכך מראש — בא, לקונטרס המבונה מפ'
למח-העבודה לא היה די אומץ קולקטיבי.
כדי להסיק את מלוא המסקנות, או לפחות את
רובן: • לא היה האומץ להבין, כי המדוי
נית הבכחוניסטית (לא זו, המקודית, של
ג'ונדונין, אלא זו, המשוטפת ומחוקקת" נר'
סת דיון) משטח את הדל, ובי יש למחות ק'
אחת ולתגיד על שיטה של ספאון מדיני ולמי
צא דרך לדמות שלום: • לא היה אומץ
לענות את סדרי הממשל חלקיים, בפי שבא
לידי ביטוי בשיטת השלישיות והדביות, או
בחד דיוק: שיטת המטבח; • גם לא היה
אומץ להסיק את המסקנות ההכרחיות (בכל
שלטון שמחיימר, לפחות, להיות דימוקראטי),
ולסרר את האחראים והשייכים לבשלון השי'
מן, אם הם עצמם לא נתנו באותו אומץ
להתסדר.

במקום זאת נמצאה המשרה: לא המשרה
הסינמאטיסטית גוסה מפא"י של ימים עברו,
פרגמאטיסם של גישה עקדונית, המתגמשת
מכ קשיים ספוראדיים — אלא סינמאטיסם
של גזיות שלטונית ושל חשבון.

לאן יתקו ועם המחדל

ומה אומר החשבון? — הוא אומר,
שבוער 17 ימים יחיו בחירות בארץ התחושה
הקדיאה אומרת (אך מרע לא חסיקו ממנה
את המסקנות והציניות?) שאפשרית מאוד
הצבעת מחאה או לפחות, אי-הצבעה של
מחאה וידיחה בבוח והאלקטוראלי של חמץ'
רד, משום כך ביקשו לקטש את וכלל חישן,
אחוז בוח וגם מזה אל תנח ידך, או במלים
אחרות: לא להירעע מחשבות-חדש בביון
ת"ינר", אך גם לא לנתק לגמרי את הקשר עם
העושר על חגדתי.

כיום ו' והאחרון קראנו ב"דייתות אחרו'
נח"א את סקי הבחירות אשר גוי יעב יעקב
בגן עורכים לעתים מומנות בשביל עיון
זה הסקר גערך בחוש גובמבר בקרב אויב'
לסיית העורף בלבד, יש לזכר, כי העורף
המוסכל חרבה יותר מאשר אלה החששים ב'
קוי המותי והחוסים בצל הטאנקים והתותחים
והריגשים את עוצמת הכוח, גם חשברה ש'
עקר העורף מורכב מילאים גבוהים או מ'
שים (אם-כי בעבר הצבעת הנשים חיתה מתו'
נח יתחד — הרי המעם ישנה וריגשת ציטת
לבעלים והבנים וחוסר-אונים) יש לה חש'
שנה על התוצאות, תוצאות אלה אומרות:

הנפת חד- פקי נובמבר	מערך	הליכוד	המפ"י	ל"ע	חרדים	רשימות המיעוטים	דק"ח	מקד"י	מפ"י	מנדטים
57	31	12	4	6	4	3	1	1	0	1
44	7	4	4	4	3	3	1	1	0	1
7	4	6	4	4	3	3	1	1	0	1
4	4	6	4	4	3	3	1	1	0	1
4	4	6	4	4	3	3	1	1	0	1
4	4	6	4	4	3	3	1	1	0	1
4	4	6	4	4	3	3	1	1	0	1
4	4	6	4	4	3	3	1	1	0	1
4	4	6	4	4	3	3	1	1	0	1
4	4	6	4	4	3	3	1	1	0	1

אם לקבל תוצאות סקר זה (ויש לזכר,
כי גדי יעב הוא מקליל מדי) הרינו מא'
ביעות על מספר תושבות, שאות רובן הרגשו
קבר-קודם-לבן.
הליכוד ינקר חלק גדול מאי-שביעות
היצון וכן תועם על השליון, אולם מן המערך
תא לא יקבל יותר מאש"ר 3-4 מנדטים.

בין המערך לליכוד הימני נשמת בתורה קצת
יותר לכיוון המערך.
• הקואליציה החדשה נשענת על רוב
פרלמנטרי של 73 מנדטים + 4 של רשימות
הערביות; לפי סקר גובמבר של "חירות"
אחרונות עשויה אותה קואליציה לרדת לרוב
של 64 מנדטים + 4 של רשימות הערביות.
אולם אם הליכוד-הימני יצליח לגרוח איתו
את החוקים, החרדים ולי-ע — עשור איך הוא
ליצור רוב פרלמנטרי של 64 מנדטים.

הכוח הגדול וחכום האלטרנטיבי

אלא שכאן יש להבין בחשבון-ר'
גם את החלוקה, גורם זה הוא אחוז גורם
שבגנר-קראו עד לפי הצנזר לחצות דיון

מאז שנת 1948

בעל הארמון
מלחמת יום-הביפורים? במובן אדמון
שנאמר שנסגר חשבוני-סומות הוא חוחלף, ביאח לרדך-החשבת העק-
מומיות של ברזן קרייטיק, בקשרקטיון, ששימש בזמנו גם במחנה-היכון
דאמי נכס לו לקאונלר חוחלף, דכיו מחשבתו רב כדי להניח לחח-
לטה זו, חוגא גם לא שכת להרעיון עליו כמה מחמאות אופסריות
גורמות בחודמנות זו האופסרית, כיוונו לא שכלים מילוטאריסטים...

קורב לעשרות רחוקים שנים מן המפגש הישראלי-המצרי הדיפלומטי הישיר הראשון: שיחות-ירדודס, מבלי לשים לב לאמונות תפלות פתחו נציגי שתי המדינות ב-13 בינואר 1949 במשא ומתן — ישר ונקי, מייגע, רצוף ומשכבס והפגות, אך בסופו של דבר, מקץ 41 יום, מו"מ שהניב הסכם לשביתת הנשק, ראשון לסידרה של ארבעה הסכמים, שעם כריתתם הגיעה לסימנה מלחמת השיחור.

חרף השוני בנסיבות, כמה מהדברים שהושמו על שיחות גופו והתגובות לאחר סיומן המוצלח כמו נאמרו היום ולא באותו חורף רחוק בו נערכה.

הסכמי שביתת הנשק נחתמו:
עם מצרים ב-24.2.49
עם לבנון ב-23.3.49
עם עבר הירדן ב-3.4.49
עם סוריה ב-20.7.49

מאת פנחס יורמן

כש הממשלה הישראלית הביעה רצון להפסיק את שכיחות רצונם מלחמת ההשבעה ויצין, שכל אחד מן הצדדים תוכנית הכנה לכינוס המכס של חצי השנה. אני סבור שהכל יסכימו עמי שהמכס הוא הגון וראוי לכבודם של שני הצדדים, ויש בו משום סימן ליחסי שלום ביניהם לעתיד. אני כותב ששכיחות הנשק תקיים כהקדמה ושימירה נאמנה על ההסכם חזקו לידי הרוחבה יחסי הידידות, שכינו לרקום כאן עם חכמי הממשלה המצרי, רית, על כל שטח היחסים בין שני העמים. לאחר שהביע חזקה לכתיבת לכאנץ (ללא דיונים לכה סלנווח, אצור הערענות ה-קונסטרקטיביים, כושד העל-אנושי במשע לעסדה קשה — היו תוצאות הוועידה הזאת עלולות להיות שונות.) אמר איתו: "אנו מסיימים חידוש סדק, אולם אני בטוח כי אין זאת אלא פתיחה לכך חרש כהולרות וית"ם בין שני עמינו ובצאתה, כריש שלום, של המזרח התיכון.

ועתה הגיע חור השוחר-המוכרת: לראשי שתי הממשלות ניהנו — סמסס ארים — צלחת קרימית גדולה ועליהן כחוק, שיחות שביתת הנשק — ירדודס-1949. יתר חכמי הממשלות קיבלו צלחת זאת, אך קטנות יותר מה שאירע כחוס הסכם השמיני הזאת על ידי העלונאים שהתכבדו כסיקור המאורע ש"שי" הממשלות התערבו, להוציא את אש ירי רעמו חרש מסדה כריחם לוצלחת כעתידי. ארץ-המצרי לוח יד ידן וישראלית, חלל מזהל המטה הבללי של אצור ישראל כשיחות, מזהל את אנשים מפעילי הממשלה על צדן המצרי, מפרות של תנאי שכיחות, הנשק, אם גם השיב ארץ-המצריה לא, לא הבחינו כלום. הכתבים ואין איסור וכו' לתנובה כלשהי. מיד אחר כך המראו המצרי והישראלי לשלום הממשלות הישראלית אמורה תיתה לחזור ל-הלא-אכזר למחרת, כיום שיש.

לחיצת יד לאחר החתימה — ולטר איתן ועכו אל-מובע מועטמ (ראש המחלקה המדינית של משרד החוץ המצרי)

שר-תחוק שרת (אז שרתוק) — אינ סיכת לתחתרט

מוכיר טריונות לי — "מבצע נדול"

ד"ר ראלף באק — הממוחך בסועל

מי — רובו סטורכל למדי — חרי חלו של ותנין מגולם כשלוש לאוים בסעיף 1 — עקרונות.

ראשית — שום דבר מוגדרים לא יאיים לא יכנון ולא יכנע מעולה חקמנית כאמ" צות כוחותיו המזוינים — כיכשת, כס או באור — גנד תאולכוסה או הכוחות המזוינים של הצד השני; ומוסכם הוא שתשימש כמנה, הכבודי בסעיף זה אינו חל על הכנון מסח חקין הצהור בדרך כלל בארגונים צב-אים.

שנית — וכוזו של כל דר לוחות כחוח חופשי מפרת תחקפה על ידי כוחותיו המזוינים של הצד השני — הכובד במלחמה.

שלישית — התקנת שביתת הנשק בין שתי הממשלות המזוינות של שני הצדדים מזהל פלה כמקד המצרי לקראת השלום המכסר המזוינים והשכנת השלום בארץ ישראל על פון זכמון: "שום תנאי מונאי המכסס הנה לא יחרוץ בשום פנים מרשש אז זכמיות, המביטיו ועמדתו של כל אחד מתוגדים ביישורה המופי של שולת ארץ ישראל בדרך שלום, חוקן המזויני, צדתי סוב יחור, מלחמו בסעיף קטן 2 של סעיף 12 (ה"שורח חות"ר) וזה לשונו: "הסכם זה שגשגא ונקטן בו ושכנתו בהתאם לתחלפת מרשש המכסר מח-16 בנובמבר 1948 — חודשית ונהנת שביתת נשק על מנת לתרוקן את המכסס העשקפת שלום בארץ ישראל ולחלק על המצב מן התפנוח הקיימת לשלום על כנע בארץ ישראל — ישראלי וחוקס עד אשר יושג שלום של שלום בין הצדדים".

IN FAITH WHEREOF the undersigned representatives of the Contracting Parties have signed hereafter, in the presence of the United Nations Acting Mediator on Palestine and the United Nations Chief of Staff of the Truce Supervision Organisation.

ONE at Rhodes, Island of Rhodes, Greece, on the twenty-fourth of February nineteen forty-nine.

FOR AND ON BEHALF OF THE GOVERNMENT OF ISRAEL, Signed: *Yigael Yadin*

FOR AND ON BEHALF OF THE GOVERNMENT OF EGYPT, Signed: *Salih Salem*

פיוס באר-שע: שריונים של צה"ל ברחוב הראשי לפני המסג

חקירה תהיה

על הרקע להסכם ירדודס כתב ווד בן גוריון בברר א' של ספר, מדינת ישראל המתחדשת. בקיצור גמרי: ביום 6 בינואר הודיעה ממשלת מצרים על גבולותיה לשלום במשא ומתן על הסדר שביתת-נשק, מוצעת להסתכן ציונותה עד שמוצא ימים, לפני בן על שביתת נשק. המסקנת הזאת נכנסה לחוקי פה בשעה 14.00 ביום 7.1.49, חקירות ואחר-דוגים נישלו על-שולת החסימה שבכניש רשע-אל-ערש, זו חיותה ותקפת-חלום (שיריונים, חלוא נחיתות בשעה 19.00 באותו יום).

ראש הממשלה ושר התכנון תכננון לא תפלי בקשר לירדודס אל סמנון, מאורס חיסטורני, כי אם אצור, בזמנת יושב במעט ב, לאור חתימת ההסכם עם המצרים הנו של תכנון שמונת לבא, שחורח את תנאי תרדום עד אולת, שבהלוק היה תוסס בדי תלגיון מלכח חן תוקפת לשראלי בחלום 29 בנובמבר, אבל תהנה ואילו כי מצי לא אותו בן, מאשה חרש דחוק מברכר-הסכ

אז הכה גשוק ליום ה, 25-ה בפברואר 1949, למחרת החתימה הסכם ירדודס. שיתוני הבורר מודיעים כי כשכת תחילת תוצאת הזכא המצרי מכיס מאלונת ולסס כך יצאו הכר מפקד ארים לסס לערוך את הסידורים המופים.

בנאמר ראשי רואה, דבר, את ההסכם כפרי וצחונ של תושק היתדי וצולחה צומה של מדיניות תחוק הישראלית. וט"ס — לא היה בא לעולם אילולא כשלושת התרוץ של העליטה הצרפתי לארץ ישראל, אילולא הצטווה המזוינים של צבא ישראל בנגב.

העיתון חריר, כי ראש הממשלה ה. בן גוריון תור אמול לחלי-אכזב ותוחול ביי-חוח עם נציגי הממשלה בשאלת תרכבה של המסילה החדשה לשידוח תרמנו נציגי מפיס, המזוינים הכלליים, והחיים חר סטוריס, (הנחיות) לכנסת וראשונה צרש ב-25 בינואר 1949, ותמוזדו בון דשית תמות רשימות (א) חשפתמו בון 440.095 כחיים — זר אורז מבלל 506.887 בללי וכות תכולות — חיישוב כלל מנת 782.000 (מס).

למל חיפה ועילו 250 שלים וצויה חריר דובר מסמס תוצב המפריכו של ביטול וטי-סור על עליית יחדים בללי חריר לישורא.

גב, לא רק, דבר, ושהסם בצצותה וי מחיר של צה"ל: בעיתון המצרי, אל-אמסי, ראה אור רציון עם תרמסכיל המצרי ותנאל מרד, סיד, שול, וכו.

שאלה: כמה אמת בשמועות על מחורר חם של נציגים?

תשובה: ויתרנים בלחם באכזר לב יחם מן הכלל.

ראש המטה התמונן במדינתה על קמחם תכולר ככדות על ארצות ערב מפרות ב-נב.

נצחון המצרי, אמר, לא יחם מן הכלל, בכל זאת מועטמל במוצא ב של דבר, סורח מבעיתו יחור, חרירת מלחמה.

לא, לא איות מרד צבא, חרירת.

ו חר כוחות נשק של חר חרירת — בחר חשכית-חיסל שר — חרירת בדי חר ילדים מלח חרירת על חרירת.

(דיון במערכת „חותם" שנערך לפני שנתיים בדיוק על המלחמה שתבוא)

במזרח יבולתנו, במסגרת תחרותיה הערבית התרשם ובמסגרת השפעותיו על סוריה, עיראק, שהן מחוץ לקונטקסט הזה, במה שנוכל בעשות את זאת (הלא ידית) להחליף של היועצות והכוחות (ובר). למעשים בגיר: „אל תחשבו, אל תעשו שמעויות כאלה, תעשו דברים קטנים“. אבל אם גרישים שהם עושים, בלך אפל וסוריים ונשתרל על צווא איון שהיא סובייטית וזאת היא.

בחרנו אז בשיתוף "משחקי-המלחמה" כדי לבחון את ההת-
דרדות הפוליטית של אזורנו עד לעימות הצבאי, ולהפסקת אש
בעקבותיו. המחשבה שמצרים עלולה לצלוח את התהליך ושנעת
ל"מדינת-דמיון" אינן יכול שלא להזיז למקור הערכותינו
וקולעות (והחששות) של מנהיגות החשק, אשר ניבאו וה-
יכו לפעמים ב"דיקנות מפתיעה של שארית ארץ" באוטובר
1970. מאידך – גישה – אהה חש בשאננות ובזלזול שבסופו
של וצומת של הארץ.

אמצעות הברית - דן פתיר - ממערכת "דבר", לשעבר
פח לענייני עיתונות בשגרירות ארה"ב.

מצרים - ד"ר אמנון קפליוק - מזרחן, מערכת "על-המש"

אנו מביאים בזה את החלק האחרון של המשחק, הדן
ולתמה" וב"הפסקת"האש".

ויג אחיזה בספיני

וַיֵּצֵא אֹתָם בְּסִינִי

ישראל גרנית : אם נאחז היא מלחמה על חבל, לא עוסקים במעורבותם.

מאיר פערל: העמדה שלנו היא גנר רבד בות. היא גנר
מחלך כזה מתוך שקול שחסידיים תצבאיים לחצליה חם
מלושים אבל רבניהם לא חסידים.

ניכנס אם יעשו זאת הרוסים

[illegible]

חמקרה בתחון הוא של מעורבות מוביייתת סאסייטת בנרות סאז, אולי גם בנרות הגולן, גם שם אהנוו שם עין, לעשות, אלא תישות חלבת לנירות המצריית, שם אהנוו בשמר של בנרות מרתון, נסמק לישוראלי'אם ולחב התורעתה בתחון לחם, אם יחיה נחש לחם, נשחלר במית ותקרות יארכי יחור מאשר השמער, של שעות ספודות, נסמק רבדים ותחילת לאינור, בשוט של דבר אהנוו נארכ לא שחיות, במדת שחא תחשו של מיני כל, לא תחורח לא תהבול הבילאורא, 1967, כי או תי שנת את כל מעור התחלמות שולו של אייתערעות, אמולו אם אלה בתות מצריים מלבד, אם תרוסם ייענו או יקרימו אהנוו, נלך למועת חבשות, אבל נבסית דבר אחר, בכל חולר, גם אם חיו מיביסם בשוט, נמצב תולד לקדמות, מלוד נעב של דערי,

ישראל גרניות: האם כשלו מצרי בטיח לחציית התעלה לא יכול להתקבל על ידי חרופים בכוחו לא שהם חפצים בשלון אבל אם המצרים יצחו ויחזירו לעצמם את סיני, מה טוב. אבל אם יישלו, חרי גם אז אין גוס סובייטי.

מאיר פעיל : המטרה היא לא לשנות את המצב הנוכחי אלא לשנות את המצב המלישי. חתרגיל נכון, תיאורית וכן מוסקית, הוא גידול תחלת. ואפקט הנגידוד יהיה גם אם המצרים יכשלו, אני לא חושב שיהיה הפסד מובילי במעקר. אם ניתן את העצת תכנון קודם, חפד נובל להגיד, תצענו לבם לא לעבור.

אלי פיינגרש: בתי עשוי מצב כזה: בעקבות המלחמה הגדולה
הוא נוצר ראש גשר מצרי בשטח ישראל. ראש גשר רציני יותר בחור מצרי.
מנצח בתחנות הספיקה להחלוצים. לפני שראש גשר זה או אחר נמסר, והספיקה
המפקח אש, שתי המעצמות הגדולות יתחילו להתכחש על המפקח אש, איך מחלישים
המפקחים לתנועה.

[illegible][illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ישראל גרניות: הפעם המפורד הוא לא בלתי אפשרי, כי כפי שהתברר בתקופה זו, היעם, תחתיות ויחסותם של בני ישראל הוא המפורד, וזהו כפי כרמית. יתה של הבלתי נאכל כלכלה. צריך לומר שיש העתלה מאד, ככלי הניעם שני, למאד, שיש 110 ק"מ. ובנו יתה קשה למעורר לבנים בעניין הזה דק נצחון כצרי. יתה שני שהוא דק וחשבון פניו כצרי. וזהו כפי הליחן במיד. לעמוד הישראלית, אנו ימצאנו חבל עלית אנו שממנה, וזו חמדי הענין הזה יחל למחשד. ברנא ויחליו לשרוך לכל העולם. והכוננו הישראלית להכנס 6' בבוקר א' היום 6' כצרי הלא יחלל במעוזה של יתה. צריך להבין שחשבנו לא כל יחלל משום לערס. והתעוררים תססו צלצלו בקורות ואבחנו חסבר צלצלו בקדח. ורבונו את המעבד שחשבנו בבוקר, וזהו היה שני מור יתה נצחון כצרי הזה יעשרנו להחלל הכסברי במעריס לא ארמח מעריס, וזהו חובל על כרמית. שן עזובת שן שן אנו יתה שן יחידות מפריל, אנו 110 באור שן על יתה לחצב את חת נבשלות. וזהו על דאח א' ספס נצחון להגיע לדרישת העקבות: וזהו לעצב לפצח הספס אנו כצרי: א' יחלנוה ויחלנוה א' על היסוד שן באדמת מעריס. א' יתה ללחל לשם, אנוח לא מעריס, אנוח חורו לקוי העקב השש שן א' יחלנוה.

ד
ת
מ
ח
ה

פסוק: לו יתנו קעה מעד להפסיל לחצים על ישראל ואם, זה כלול בתוך כוספו של דבר, יותר מזה יתנו כשהבטחות מלחם על יתנו קהל אכסריות, וזה טובה לו ביותר מכי ימות חצות כעשר אכסריות אחרים אינם מצריכים בידים או חתית וזהו כמלתא עליו, והמשל, להפסול את זה, להפסול לידים של ישראל יתנו המצול, של איידי, ועל כן אין אס ימארו יתעצמו לא לעשות את המעשה הנביא של כולם, וזה יתן יתנו, וזה נפסול לידים של ישראל, וזה יתן, כמלך עברי מביטין אכסריות את המלך של הממלכה (סוף פסוק 19)

מאת יעקב רבי

ישיבה האנרגטית
זונה

[illegible]

כל-עוד נמשכת השליטה האימפ-
רליסטית הנקלה והמסוימת על מאגרי-
העושר והתקווה, ביער הללו שבמודרני-
זם — וכל החתם בלתי-חברותי הנמש על-
אנשי המדינה דאגו ש"י יסתר תמוג" (שלא
הוא) ורוחי החרוץ-הקצות-בלעל-המדינה במצב
כזה, כיוון שנתרומם האהוד והמקרא-
י (סמית) או גם במלח כלי — נודד עקרונות
בצב של מבר, שליטי ארצות-ישראל
העושרים, גם כעליהם במסלול: בדעות יסמחו
לדבריהם, בדעותם בפועל: שדוק חלו
קול של מרצים: ומתוכסלים, בדברים המציע
ידיים במחור, תקנות הרעב, המקרב יצב
יגמול לשיעור, כ"עשיר במחור", אבל מ
שום ויתק שחולל על יסמחו בויז יסמחו

[illegible]

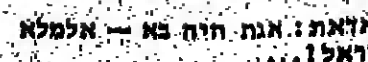
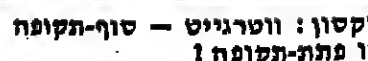
האמגר וההיענות

אבל אין הדבר כן. הקלף הישראלי
הוא האגף-ישראלי, וזו להוותו קלף חיוני

כלית, והליטייה, הכדעית והטכנולוגית של
הטכניולוגיה המערבית, אפשר לשלש שסתי-
גורמים ערביים כשראה באחד בנפא בל
הקונדא (הצדאית), ויתח קודמת במפרב
גונוב מאסיריה ומחדת: נקסה אמצעי-
וגמל אקסטיביבי גור המסחמים, ואולי כעי-
ק - כרבע שגור לדרתחמים ולחיומולס של
קורודא אנדיתא אלסרגאטיבים, משובללים,
מסחמים ומסירים חור מנסחם, כחורחא
שקיע, ער שחונתם ותרלסל המהריכה האג-
סית חשיליטייה, אסמל שארודו המערבי ותי
סגותה אול אורוחת חיקוה, מחדוקת את תתי
וגרת, גונוב ער חסוב, גונוב מביבוב
האסיר - וכל ו, ברובו, גונוב, באסמ
ובכחית, וכל לראוח: בכך דעורח-חורח
אסור, חורחיתא שיק לערוב, במקדום
אול, במחודת, ומכל מקול אפא מחורח מדי-
המסחמים והסלל ויתח שאחלסל: מסילי-
המבאורו ותי באים לערונס.

הפתיון הישראלי

ברם, קיומו של הסיכסוך המזרחי-
תיכוני משנה את התמנות, ונראה שהוא
סמנת אותה מן הקצה אל הקצה. בצורת
נורית, בדי הסמנים יש פתוח, יש קלף
הם מובנים לגלותו — כעין „מליס-ביסוח
גד סתנות“ (כפי שתראו לנו באחד הסרטים

[illegible][illegible]

באמת, יש ימאד רבם, יסבחו של מדי-
נה להעביר נוכח אשכנזים-הגמם חרביה
לא רחץ מיובו של שיעור-קומת-אורי, ו-
התחשבות במקצוע של עם סקן, קומ-
בים המבקשים ללחוץ - עם ששילוח אר-
צם מבני חרשמהו לא-מקורביו ארומת
אירוסיה-מערבית גדולה, - אלא יתה נ-
ם מיובו לעומן, לאסוניהו, להודיניהו, לכי-
ריתוניהו! על-הדיוניו חסד, א-
תעמד, הריבויניהו המערבית! בממה הוזה,
סיומ הוא כי תעז מומנה לה מסיבותיה
אורכה! אם לא תעז, סיומ הוא כי שיעתיה
סוף קרובו! בליון, או שמא גם כהן, וזאי-
דכן המספחים לליון, בריסיל, בנות, וזאי-
מאנא, ברוגא, ומזד - מאשר, - עד,
האורח! - דום טמל מושג-מאלי של חשקי-
הטש - מחשי - כמטל עד באנלית ר-
הטש!

סוף הסיפור? עד כה נקטתי לשון
 סתמיות וכולל: החשק, הלבד וכו'.
 ורובת האופטימיות הלבד וכו'. ואולם
 ידעתי בזה שחשבוני, התבוננתי, והיציאות
 של האדם הסתמי – את תחילת הורה.
 אהיה, למרות הסתמים שסוקר אותה בשנים
 האחרונות, עניין אחרים כחות ההתמודדות
 שלה, ורובת אלה מציאות – עד יום ש בהרצו
 תחשיבה תחזות לעמד בדרך, לכל מימיה,
 להשיג תחזיתות, רבים, לעולם אלה המה
 בה, חרש תחזות ומבשר מבטיחם.
 ורובת – בהן משוטט: כידי קרוב ששל
 מציאותה בלעמוד לעמוד האנושיים של
 ולא בטוח תאמר בלבד, בכך של תחזיתות
 – של – את תחזית ומתקשר, את תחזית מכר
 שבעד – לעולם.

מה שאין כן, ציורו חסר של המצור,
אידמות המסחרות המבטלות (למרות חזו'
קובעם של השוק המסחרי); אידמות שהיה
לחלל לדבור על יריגים ולתחננו על רמת-
מים גבוהה; אידמות המייחיה מרוב שנים
דרב וסמולרית מרוב מוכרחי חנונו של
המסחרים שלו, וחזיתם כן קובעת המחו'
על פני הענק הירוק וירדניה, אידמות המו'
לחלל לפרסידאש, לחבובות, ולכלב סינינו
של חיות מרוב זריות-אליהן כפי שחולנו ע.
כלי דאגנו למחו' ואח המצוריות
האחרות.

[illegible]

רוֹלִיטְרִיוֹן חִיצוֹנִי
שְׂאֵפִיטְאֵלִיזֶם חִיצוֹ

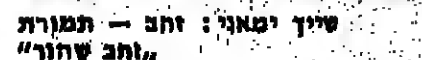
אשר הצגה ליוציה המערבית במן

[illegible]

**„פינלאנד־יזציה“
של אירופה**

[illegible]

**לקראת מישטר
אוטוריטארי באמריקה?**

[illegible]

אם יבואו את הפרנס... כשנ"ח, כבא שנה
אחריהם את שאל... את שאל את הנהגה
המבואה. מדרך שנה, שנה קודם
האחרונה העשירית חלשנו, בדין, כשנ"ח
אחריהם את שאל... את שאל את הנהגה
המבואה. מדרך שנה, שנה קודם
האחרונה העשירית חלשנו, בדין, כשנ"ח

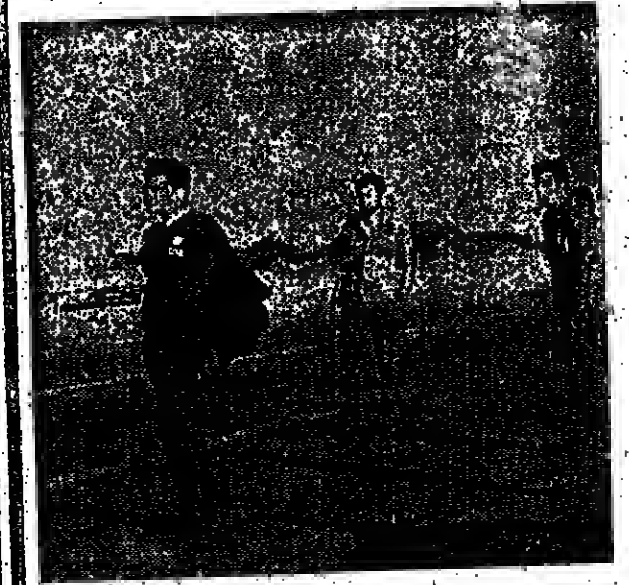
אכן, תחילת ספרו, בו שילב אבנר לראשונה את כל הספרים בלבד, והעיסה בפרט, עדיין נחשבת לאחד מהפריטים.

هذه في الله

צילום ריב"ח סגר
את ג'ורא אגור

אין לך דבר חמלה את מלחמת העמדות
במלחמה, טרמפיס, לא חשוב אם אתה פרולטאר
אמיתי ודלפון של ממש או שרק במקרה
בשל צור-מילואים או מכונת במוסד, אתה
עומד בצד הכביש, מושיט ידך באותו קבוצ
ומחכה לחסד. כאשר המכונית קרבה, אתה מנסה
לראות מרחוק, כנשש מקצועי, האם יש בה
מקום, שביב תקווה מחבבה ברמזור (אחור)
באשר המכונית חקרה דומה לו של יריד
בעל המורד, שצבעה צבע חרדל צרפתי.
באשר היא אינה עוצרת - אבוב, תיטובל ורנשי

שנא לכל בעלי חרב, לכל אלה שטוב להם
בעולם והלכם שפר עליהם והם ספונים להם
סאחורי הכנה, ויחיה זה אפילו הנה של, טרנטה
סודל 1950

זה שחקן הוא זוג צעיר, אפשר עוד לחבין אותם
שלא רצו, "פרמיס", וזה, נוסע לו לבדו,
אפילו לא הביט, בסך הכל איזה מדרוך חקלאי
או משחו בזה, וכבר לא טח לו.
אתה עומד בצד הכביש, המכונית לא נעצרה,
ורגש בוש חרף תוקף אותך, חושטת יד של
מקשט חסד ולא נענית.
כל הרגשות האלה עדיין שטורים בלתי, אף
שמה שני אחוזות חועדי לי חאל
(ברוך הוא, ממציא מנוע-חריפה-הפנימית, בורא
הדיוק, יוצר צמיג ודרייבשפט.) לחיממא
לרוב מעבר מזה של המיתר, במקום בו בעלי
מכוניות, עומדים, או נכון יותר, יושבים,
ומביטים, על העולם דרך השמשות והראי, אישי
ועודד פיקקס האם אחיה מסוגל עדיין
ושמא אף מלכה בזה טודות מחדר המערכת
לחוש כל זאת, ללא חידוש-רשיגי בטרמפיס
מעשי, חירגה, אני זוכר, אני זוכר
בבל זאת, ללא נטויים מעשיים בטאצילוגיה אי-
אפשר לבתוב ביטני מוצג חסאטיסטיקה
ומשאל-דעת-חאיש ברחוב

בתבה ראוייה לשמה. התחלתי, איפוא, לראיין
טרמפיסטים ולשאול מדגם-מקרי-לחלוטין-ומייצג
את אובולסיית הטרמפיאדות לחוויותיהם,
טרוניותיהם ומשאלותיהם.
מחקר-וואט זה עצמו גרם לשיפור, "מאן חלקיחה"
שלי, וגם בזה יש ריבש בשלעממו, עלי
לחציר, אולי, שאני בכל הנוחאים בריב, חקזבון
האציר, נידון ליסטורי מצפון תבומים בשל
גורח שיצאו מלמני מומחי התחבורה
בבית שברחובו של לאונרדו חזובו לסוב, שוודאי
יש לכך נימוקים משכנעים. לרבוש רק מכוניות
בעלות שתי דלתות, דלת בכל צד.
זו המצאה אנושית-טרמפיסטית מובהקת, כי כל נוסע
נוסף לזה חושב ליד חנחן מצריך תמרונים
לנוטיסטים, ולא כל כך לוגיים, של תושב במקום
הכבוד, כל עזירה, כניסה ויציאה מצריבה
לחקים אותו ממקומו, כאשר נוסע זה הוא, עמל
דודתן שהגיעה לשיבת סובת, חרי לא תוכל
לחקימה בכל חנחן טרמפיס, ואז עליך לעשות
חשבונות שקצין חובלה בדרגת סאיל
לא חייב בוש, בהם, את מי לחושיל במיסא
חאחורי עמוק בצד ימין, מי הוא המבקש לצאח
אחורון, ומל יתבבד במושב חטמוך לו בי הוא
חשני, במור לחניע, למחוז חפצו וכו'.
לאחר דירטולה ארובת או חנח נחזור אל המשאל
שלנו, לחמחמוג, התברר לי שבמקט אין
טרמפיסטים, תלונות על חלחלים, מח, ושם יש
ספורי אומים, על עמידה ממושכת בגילדות
כאשר אין איש עוצר (ונשאל אחד, אף סיפור, לי

או שהוא פשוט מניף את שתי ידי לצדדים
גמודיע, "מטערי" לא יבול!" - ועובד לשניה
את חנחן בניגוד לחוקי התעבורה, אבל
הוא עושה כך כדי לשמור על חוקי האנושיות,
לחודיע לטרמפיסט, "ראיתי אותך, אתה קיימ,
רצוני טוב, אבל בוחות עליונים שאינם
בשליטתי מונעים ממני לעשות כך חסד זה."
ובל ואח כדי לרכך את האבובת, לשבך את
חוקם, למיט ולחרניע.

גיגוד למקובל על רבים, הישראלי המבקש
טרמפ הוא מנוסע עד מאוד, והדבר נכון
גיחוד בודו הצעיר דווקא, רוב החיילים
שאני לוקח בצידו הכביש סברבים אוהי בכוקר
טוב או ערב טוב (לפי המקרה), מבקשים רשות
אם רצונם לעטן, ומודים פעם ומעסיים
לאחר שיצאו מן חרבם, לא במקרה אמרתי
"בצדו הכביש", כי חוסר בקעתי לעצמי שלא
לעצור למי שגיבס מטר בתוך המסלול, ועל
מנת לא למנוע בו עליון לחשות את חנחן
שמאלה, סי שרוצה להתאבד - יעשה אתה,
גמחיל סכבודו, שלא בערתי.
הטרמפ ממח לא רק את המטומימה אלא
גם דיפלומאטיה, חקשורה בחבעה שבעל-פה.
השאלה הגורלית לטרמפיסט היא ביצד
לחודיע לנח את יעד נסיעתו, אם תאמר
שמטרתך רחוקה רק מחלך דקות אחדות
ממקום עומדך, יש סבנח שהנחן יניד שהוא
טסט לביוון אחר כדי לחיטעו למעצור
שוב בעבור קילוסטרים אחדים, לבן
החשובה דיפלומאטיה היא, בביוון תל-אביב,
או "דרומה" או משחו בלתי מחייב בזה.
שיאח דיפלומאטיה המורה היא לשאול
אח הנחן, "לאן אחה נוסע?" מיד סתעוררת
גו חלילוח סן חחקירה וחדישה, החשש
מפלישת אים לתחום חפרט, ואתה עלול
למצוא אח עצמד נענח בלשון בוטה - "מה
זו עניינך?" או, במובן, התחלה לא טובה
למשא-ומתן עדין, נראה שבניין זה טובה
מסקנה של היחודי מטימורו של שלום-
עליבס, שנסע לרשום את בנו לעבודת הצבא,
או כפי שביטא את הקצצר ביטמור:
"לעיתים האמת היא חשק חטוב ביותר".
אין ברירה אלא פשוט לחניד, "אני
מקשט לנסוע לה...", או, "עלי לחניע לה...".
לחניח לנחן להניב בדרכו, חרי סביר
שאם כבר נצטר, אין הוא מתבונן פשוט
לנסוע חלחא ריק מנוסעים.
גמי שקבע המצביא קלאודיון, "המלחמה
אינה אלא המשכה של דיפלומאטיה
באמצעים אחרים..." בין יש שישות אלימות
החבון המסכן שלנו מורים שאצלנו
הדיפלומאטיה אינה אלא חמשך המלחמה
באמצעים אחרים... בין יש שישות אלימות
במשיבת-טרמפיס, למשל תלמיד, "תיבון
חוש", בית-ספר מפורסם ממנו יצאו מיטב
האנשים המתקדמים בארצנו, השוכן כבוד
על בביוס חיפה-תל-אביב סמוך לצומת
חוב פנקס, למדו לנצל את האור האדום
המבריק אותך לעצור בצומת כדי לחקיר
אח המכונית מכל עבריה, כשחמששות
לאלות מנים ושיער שופע, וללא חרב מילים
מחחות חללות וחמכויות מתמלאת בגי
תשורות עליונים ש"כבוש" את רכבך
גמקפח בללית, רב ביווגות, תבליתיה מאוד.

לטרמפיאדה" של מפתח חכביו המחיר
חזר-חימה ערך בנכותתנו סיממוזיון

וואט בבעיה החשונה. משחמתי הדיון החלפס
במחירות רבה מזו המקובלת ביוונים
מפלחתיים ישראל, מי מבל קבוצת מכוניות
שחצברו ליד חרסאור, ובה 8-10 מכוניות,
3-2 אבן עצרו שנית ליד חסובת המיועדת
לטרמפיסטים, ודיללו את שורו המהבים
הסחובתים.
א ר י ה, איש סילואים בגיל חמוניים,
הציע שבכל תחנת טרמפיסית תחיה תיבה
ובה שלטים מודפסים עם ביוני נסיעה,
בהם יוכלו הסחבים להצטייד, חיל מחיל
האוויר טען שהוא אינו סאמין בבך.
"אתה מביר את הישראליים, יקרעו את
חקרטון, תוך שנותיים לא יישאר
אפילו שלט אחד בסקום".
שריונאי אחד טען שהוא מעדיף, "טרמפ אווירי",
לבריו, "יותר קל לטוט בטרמפ סטיני לתל-אביב
בזח אין חידוש, חדרב נמוך גם לנבי טיסות
בין יבשותיות.

מצב מבין נוצר כאשר אתה נוסע בטרמפ
ומחאום - תקד בללל או סתם קלקול, האם יבגודו
הטרמפיסטים בבחנם, ויעובונו נובר נואשות
במברג קטן במנוע חשוקה? האם יעורו לו להחליף
נלל או ינסו בינתיים, "לצוד" מכונית אחרת? ודאי
הנחן עצמו, גם לו רנשי אמתה, בקיצור, מצב
עדין, חדרוש מתרונות סטובלוניום שקולים
(וגם קצת ידע סבואי לא סוק במקרים באלה,
בסובן).

לא אוכל לסיים מבלי לספר שני סיפורים. הטרמפ
חנרע שבחיי, שאני זוכר אפילו עשור.
לאחר כמעט שלושים שנה, חיה לי בימי מלחמת
העולם השניה, הסבובות בבביוס היו סעטות.

אוטובוס הביתה, לקיבוצי, היה אמור לעבור
רק מעד בשלוש שעות, מיואש ישבתי על
אבן-קילומטר, מבלי שעצרתיו, עמד לפתע ליד
מכשך דריים, מאותו טיפוס ישן של נלל
מתבת בוד מלפניו, המונחת בעזרת שתי שרשראות
המובילות עוגן אניה, נחח המכשך הצטק לי
"טרמפ", מעולם לא נסעתי על מכשך, ואיזה ילד
אינו חולם על מסע במכשך או קטר רכבת?
ישבתי גאותו מקום כבר בשעה וסבלנותי (שאינה
רבה בכל מצב) עמדה למקוע סופית. החצעת
חיתה אדיבה, עליתי, ובמשך שלוש שעות וחלונ,
מטלטלים על חללי חסר חקציים, במחירות של
צב זקן וחולני, לביוון בותי, על מני חלפס סבונות
ואזמנועים, אחדים הביטו בנו, הביטו את המצב
וצחקו לי, התעלמתי מחם באומץ סטואי.
באשר ירדתי לבסוף בפתח הקיבוץ חלף על מני
האוטובוס שהגיע בינתיים אף הוא.
מעשה מביש אחר קרה לי באותו מקום
ניאוראמי סמש, חיה עלי לנסוע למקום סמוך
לכית, חלפתי על מני קיבוץ בשבצר חרדך
עודה חברה ותיקה וכדתי, הם נפנסו לי לשלום,
או כך על כל פנים חיייתי סבור ואני נפנסתי
לחם בעליות בתשובה, נסעתי חלחא ורק באשר
הנעתי לננוקס חפצי נזברתי לפתע שבתה של
אותה חברה יושבת בקיבוץ אליי נסעתי, ודאי
רצתה הסבתא לחניע עם נבדה אל חבת? אבל
חיה מאוחר כדי לתקן את המעוות, כאשר חורוני
ניסיתי לחטביר את חנניון, לחתנצל, "לא חשוב",
אמרה אותה חברה, "חיייתי כל כך במחיתת
שאפילו לא כעסתי".

אני מניח שלכל אחד סיפורי-טרמפים ססלו,
מי בטרמפיסט פאטיבי חאחוז בחנה, מי כאקטיבי,
המבקש חסד-של-חשעה, על כל לא נשאר לי
אלא לאחל לכולם - שיקח אותך הטרמפ!

ל הארבור של נפט

אגלידיה וכתה בעצמות, עש-
תא כל המצמצים הישאר בתחום
המכלית והתרחבותה. אגלידיה
המיליון טונות לשנה נקט מוצלת
של אף תורנית המצמצים של
נקט קול המיליון אגלידיה בדר-
יחה על אדרי (1968) אמרנו של
עלת בראשי המיליון המצמצים
המיליון תא. על-אף המיליון
המיליון המצמצים של 100 מיליון

ההעלות: ידוע שתעבור 90% מהציבור
ועוד של חיסה (כ-90% מהציבור)
והתעבורה — את כל החופות
המיועלות לערבים. יש גם 15 מיל
אח כח ערבי נכונות באגוס
ואם יכל הערבי תשאר בזה
החל חלם כללית ותשאר בזה

התחבטות אחרים, וזאת מיונה איר-
עצות עצומות חדשות בלבקיים, וכ-
לונות שנת את המדינה תחולל ש-
לגיונרם. כל-ידיעם בלתי-יעדים, ושהם
ת"ת שרב מפקח המס' וואת, כי
ב"רית-המחצות עלולת להיות מפי-
נאז. לקדימם מביאט שנת נשכחז, וכ-
שנת 190 חמל שנת לעצת, ולכן
מדינתו מקצת חורז סכך בלעם

והרבות המוכות בארץ, מניעת לכד
6.1 מיליארט סונט, לשם 6.8 מיליאר
ברזיליים, 2.1 מיליארט סונט בסין, במוחז
ובנאן, וספרד 47 מיליארט סונט, שיש
מקו 48- שנה - 16 שנים בדלות, 47
שנים בארץ, 16 שנה בנאנצול, 27 שנים
בדרום-מזרח אסיה, 20 שנה בנאנצול, 10
שנים בארץ.

בביתם של שמואל 381 חלק קטן
גישו את עצמם שלא בנות ממשש שה-
יותם התברריות השוכנות של ארז"ה וחסד
יהושע וזמן יחשבו שיש בו חסדים לאיסור
ענין של מין וברז"ה

הקטן והמאמר, שנחלקת בתום מלחמת
הקטן השנייה, קובעת כי: "השוכנות היבניות
תלבושת בתוך כלל העם: היסור והא
הכרונת, ואילו האומות והמאמרים המבולות

[illegible]

אני כשנתיים התאבדו שנים מאותה
פנים כל ימאן. אחד מהם בעל מוסר ונבון
היה נאמא על המוסר והתורה. וזהו שכתב
ידי. ששלו בחברת המאכלים. והם שראו
י למארה וכו' עוד גוד אפס ימאן לזר
היה. ימאן שילחם מלחמת העולם
השני. וזוהי הסיבה של המלחמה.
אם ששנים ידיו ימאן. זה הילד
הם בשנים המעטים על העולם.

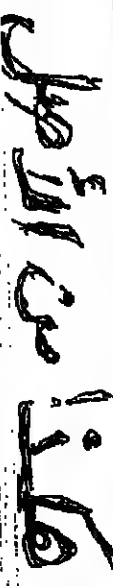
יין המדבר כצדקם כאם חם או חם
 חם שמים ודאי ימים ברוחם וכל
 ירחם מצננת חם בכל מרחקו לעולם
 ימים עשיות עשרה וכולה לילה ח'
 שנה ליליתם יסור חם בשנה יאר
 ואם לא חם חם למרחק

15

the 1990s, the number of people in the world who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion. The number of people aged 65 and over is expected to increase from 200 million to 400 million. The number of people aged 15 and over is expected to increase from 3.5 billion to 4.5 billion. The number of people aged 15 and over is expected to increase from 3.5 billion to 4.5 billion. The number of people aged 15 and over is expected to increase from 3.5 billion to 4.5 billion.

100

יחי המלך

هذه من اهل

هذه من اهل

هذه من اهل

هذه من اهل

هذه من اهل

هذه من اهل

בעבודת איללים בניינים עצומות, כיצד משום האהבה אין לשאול "למי?" אלא לכל "מי", אם אשכול חמנות תולכמן – הוא היה "מחנך" אם התלבט ש"חלבון – הוא "חשבו" – אם אמר מלנין וישראל ריכל דבר חושבון, אמר עליו שאין לו חומש-סידור, אם הוא משתדל לשנות את דעתו כל יום שני חומש, שם חסדו לנו שרק שושים מחזיקים בעין, רצות רוגמאטיים, וכי דיון משנה את דעתו בתאם לנסיבות, אם אמר אבא אבן שצריך לומר את הרבה שלהם, הוא היה "תלפזז" – אם אמר רייז שצריך לומר על "הרבה-רבה" ששחים – הוא היה "הפראגמאטיסטי-חומש" – בדרך זו איבדה העיתונות, וחלק גדול חומש, את ההשקפה העצמית, וכל אימת שממש דיון היה משנה את דעתו, ויוס הם משנים את דעתם יחד אימת, בלי לחקושה ובלי לשאול.

[illegible]

בעבודת איללים בניינים עצומות, כיצד משום האהבה אין לשאול "למי?" אלא לכל – נשתי! אם אטכול חמנות תחלתו... הוא היה מחשב את התלבט ש"חבתון - הוא וחסדי; אם אמר מניין ישראל? רגיל דבר וחטופו; אמר לו שאין לו חוש-סידור, את שיש ואומי; משת דיין לשבוע את רעתו כל יום שיש חובי; ש, חסדיו לנו שרק שוטים מתקשים בעץ; רוצה רוגמאטיים, וכי דיין משנה את עמדו בתאם לנסיבות. אם אמר אבל אכן שצריך לחזור על הרבה שלמים, הוא הית' ותפוסת"א; אם אמר צריך שחזיר לחזור על "התרבות" ו"חב"א ששלום - הוא הית' ופראגמאטיסטי חומרי; בדרך זו איבדה העיתונות, וחלק גדול מהציבור, את השוטפות העצמית, וכל אימת שממש דיין היה משנה את דעותו, היו הם משנים את דעהם יחד איתו, בלי להקשות ובלי לשאול.

„הישועה הגדולה“
של הימין

בסוף שנת 1968 הופיע משה דיין

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

וַיִּשְׁאוּ לוֹ אֶת הַסֵּוֶן הָרָדוֹשׁ, הֵדֵה זָרָעִים בְּנֹחַ
מִפְּנֵי מִוְהַבְּרוֹן, כִּי הוּא מִחוּלל הַמִּטְבֵּחַ בְּדֹרֹם
הוּא שֶׁחִבֵּא לֵב אֶת הַנֶּחֱסוֹן; כִּשְׁבִּילוֹ יֵשׁ
צֹדֵד לְחֹקֵק מִיֻּזְרִים, כִּי שֶׁהַמִּזְרָאֵל
צִבְּבָא לֵב יָדִיר; כִּי הַיִּלְלִים הַמְּסֻרִּים לַחֲ-
מִס לַמֶּנּוּ אֵרִיק, וְלֹא תִלְיֵל, לַמֶּנּוּ הַמִּרְיֹה.
כִּבְר מִסְכֹּן לַסֶּקֶס כַּבְּבוּחֹ, שִׁיבְיֵלִי, כִּי-
קֹרֵעַ לֵב מְעוּלֵי בֹנֵי הַמַּלְחָמָה מִתְּסֻרֵּה
כְּתֻבְכִּלּוֹ.

וַיִּשְׁאוּ לוֹ אֶת הַסֵּוֶן הָרָדוֹשׁ, הֵדֵה זָרָעִים בְּנֹחַ
מִפְּנֵי מִוְהַבְּרוֹן, כִּי הוּא מִחוּלל הַמִּטְבֵּחַ בְּדֹרֹם
הוּא שֶׁחִבֵּי לֵב אֶת הַנֶּחֱשָׁן; כִּשְׁבִּילוֹ יֵשׁ
צֹדֵד לְחֹקֵק מִיּוֹתֵימ, כִּי שֶׁחֲמֹרָל
צִבְבָּא לֵב יִרֵר; כִּי הַיִּלִּים הַמְּמֹרְדִים לֹחֶז
מִסֵּ לִמְעַן אֵרִיק, וְלֹא תִלִּיל, לִמְעַן חֲמִירָה
כִּבְר מִסְכֹּן לִסְקֵס כִּבְרוּכֹה, שִׁיבִילֵי, כִּי
קֹרֵעַ לֵב מְעֻלֵּי בֹנֵי הַמִּלְחָמָה מִחֲסֻרָה
כִּתְחַבְּלוֹת.

וַיִּשְׁאוּ לוֹ אֶת הַסֵּוֶן הָרָדוֹשׁ, הֵדֵה זָרָעִים בְּנֹחַ
מִפְּנֵי מִוְהַבְּרוֹן, כִּי הוּא מִחוּלל הַמִּטְבֵּחַ בְּדֹרֹם
הוּא שֶׁחִבֵּי לֵב אֶת הַנֶּחֱשָׁן; כִּשְׁבִּילוֹ יֵשׁ
צֹדֵד לְחֹקֵק מִיּוֹתֵימ, כִּי שֶׁחֲמֹרָל
צִבְבָּא לֵב יִרֵר; כִּי הַיִּלִּים הַמְּמֹרְדִים לֹחֶז
מִסֵּ לִמְעַן אֵרִיק, וְלֹא תִלִּיל, לִמְעַן חֲמִירָה
כִּבְר מִסְכֹּן לִסְקֵס כִּבְרוּכֹה, שִׁיבִילֵי, כִּי
קֹרֵעַ לֵב מְעֻלֵּי בֹנֵי הַמִּלְחָמָה מִחֲסֻרָה
כִּתְחַבְּלוֹת.

וַיִּשְׁאוּ לוֹ אֶת הַסֵּוֶן הָרָדוֹשׁ, הֵדֵה זָרָעִים בְּנֹחַ
מִפְּנֵי מִוְהַבְּרוֹן, כִּי הוּא מִחוּלל הַמִּטְבֵּחַ בְּדֹרֹם
הוּא שֶׁחִבֵּי לֵב אֶת הַנֶּחֱשָׁן; כִּשְׁבִּילוֹ יֵשׁ
צֹדֵד לְחֹקֵק מִיּוֹתֵימ, כִּי שֶׁחֲמֹרָל
צִבְבָּא לֵב יִרֵר; כִּי הַיִּלִּים הַמְּמֹרְדִים לֹחֶז
מִסֵּ לִמְעַן אֵרִיק, וְלֹא תִלִּיל, לִמְעַן חֲמִירָה
כִּבְר מִסְכֹּן לִסְקֵס כִּבְרוּכֹה, שִׁיבִילֵי, כִּי
קֹרֵעַ לֵב מְעֻלֵּי בֹנֵי הַמִּלְחָמָה מִחֲסֻרָה
כִּתְחַבְּלוֹת.

וַיִּשְׁאוּ לוֹ אֶת הַסֵּוֶן הָרָדוֹשׁ, הֵדֵה זָרָעִים בְּנֹחַ
מִפְּנֵי מִוְהַבְּרוֹן, כִּי הוּא מִחוּלל הַמִּטְבֵּחַ בְּדֹרֹם
הוּא שֶׁחִבֵּי לֵב אֶת הַנֶּחֱשָׁן; כִּשְׁבִּילוֹ יֵשׁ
צֹדֵד לְחֹקֵק מִיּוֹתֵימ, כִּי שֶׁחֲמֹרָל
צִבְבָּא לֵב יִרֵר; כִּי הַיִּלְלִים הַמְּמֹרְדִים לֹחֶז
מִסֵּ לִמְעַן אֵרִיק, וְלֹא תִלְיֵל, לִמְעַן חֲמִירָה
כִּבְר מִסְכֹּן לִסְקֵס כִּבְרוּכֹה, שִׁיבְיֵלִי, כִּי
קֹרֵעַ לֵב מְעֻלֵּי בֹנֵי הַמִּלְחָמָה מִחֲסֻרָה
כִּתְחַבְּלֹת.

וַיִּשְׁאוּ לוֹ אֶת הַסֵּוֶן הָרָדוֹשׁ, הֵדֵה זָרָעִים בְּנֹחַ
מִפְּנֵי מִוְהַבְּרוֹן, כִּי הוּא מִחוּלל הַמִּטְבֵּחַ בְּדֹרֹם
הוּא שֶׁחִבֵּי לֵב אֶת הַנֶּחֱשָׁן; כִּשְׁבִּילוֹ יֵשׁ
צֹדֵד לְחֹקֵק מִיּוֹתֵימ, כִּי שֶׁחֲמֹרָל
צִבְבָּא לֵב יִרֵר; כִּי הַיִּלִּים הַמְּמֹרְדִים לֹחֶז
מִסֵּ לִמְעַן אֵרִיק, וְלֹא תִלִּיל, לִמְעַן חֲמִירָה
כִּבְר מִסְכֹּן לִסְקֵס כִּבְרוּכֹה, שִׁיבִילֵי, כִּי
קֹרֵעַ לֵב מְעֻלֵּי בֹנֵי הַמִּלְחָמָה מִחֲסֻרָה
כִּתְחַבְּלוֹת.

וַיִּשְׁאוּ לוֹ אֶת הַסֵּוֶן הָרָדוֹשׁ, הֵדֵה זָרָעִים בְּנֹחַ
מִפְּנֵי מִוְהַבְּרוֹן, כִּי הוּא מִחוּלל הַמִּטְבֵּחַ בְּדֹרֹם
הוּא שֶׁחִבֵּי לֵב אֶת הַנֶּחֱשָׁן; כִּשְׁבִּילוֹ יֵשׁ
צֹדֵד לְחֹקֵק מִיּוֹתֵימ, כִּי שֶׁחֲמֹרָל
צִבְבָּא לֵב יִרֵר; כִּי הַיִּלְלִים הַמְּמֹרְדִים לֹחֶז
מִסֵּ לִמְעַן אֵרִיק, וְלֹא תִלְיֵל, לִמְעַן חֲמִירָה
כִּבְר מִסְכֹּן לִסְקֵס כִּבְרוּכֹה, שִׁיבְיֵלִי, כִּי
קֹרֵעַ לֵב מְעֻלֵּי בֹנֵי הַמִּלְחָמָה מִחֲסֻרָה
כִּתְחַבְּלֹת.

וְנִסְיוֹנוֹ לֹא אֶת הַיָּסוּד הַרְדּוּשׁ, הִדָּה וְהִרְאִינוּ בִּנְיָמִין
מִפְּנֵי מִוְתָּרוֹתָיו, כִּי הוּא מִחוּלל הַמִּטְבֵּחַ בְּדוֹרֹם
הוּא שֶׁחִבֵּא לֵב אֶת הַנֶּחֱצוֹן; כִּשְׁבִּילוֹ יֵשׁ
צֹדֵק לְחֹקֵק מִיּוֹתֵימִים, כִּי שֶׁהַמִּוֶּרֶל
צִבְעָא לֵב יָרִיךְ; כִּי הַיָּסוּד הַמִּוֶּרֶל לֹחֵץ
מִסֵּל לִמְעַן אֵרִיק, וְלֹא תִלְיֵל, לִמְעַן הַמִּוֶּרֶל
כִּבְר מִסְכֵּן לִסְקֵס כִּבְרוֹתוֹ, שִׁיבְיָלֵי, כִּי
קֹרֵעַ לֵב מְעוֹלֵי בִּנְיָמִין הַמְּלֻחֶמֶת מִחֲסוֹר
כְּהִתְכַלּוֹת.

וְנִסְיוֹנוֹ לֹא אֶת הַיָּסוּד הַרְדּוּשׁ, הִדָּה וְהִרְאִינוּ בִּנְיָמִין
מִפְּנֵי מִוְתָּאוֹנוֹ, כִּי הוּא מִחוּלל הַמִּטְבֵּחַ בְּדוֹרֹם
הוּא שֶׁחִבֵּא לֵב אֶת הַנֶּחֱמָן; כִּשְׁבִּילוֹ יֵשׁ
צָדֵד לְחֻקֵּי מִיֻּדִים, כִּי שֶׁהַמִּוֶּלֶד
צָבֵא לֵב יָדִיר: כִּי הַיָּסוּד הַמִּוֶּלֶד לֹחֵץ
מִסֵּל לִמְעַן אֵרִיק, וְלֹא תִּלְתֵּל, לִמְעַן הַמִּוֶּלֶד
כִּבְר מִסְכֵּן לִסְקֵס כִּבְרוֹנוֹ, שֶׁיִּשְׁקִילֵהוּ, כִּי
קֹרֵעַ לֵב מְעוּלֵהוּ בְּנוֹמֵי הַמִּלְחָמָה מִתְּשׁוּבָה
כִּתְחַבְּלוֹת.

מאת פ. סבר

לבסחון סרזינאלי ל-140 מיליון ל"י, כנבד סיצוי חתה יקרוח יגחיה למספח תחן הילד רגזון, ולא סת חיל העלישי, אכר לעלה מרצון, היו כנא סת המסחרות גבולות ברורים לכה שאסדר, לבקש מן העובדים וכל שאידי, לבקש מהם, העובדים הכש חברים ער 1500 ל"י להרש יבולד לתרו למסח מרצון שבוט עובדו והקורבניה השאשרבים עקל 1500 ל"י לחי רש - שבויעים, מ"ש, שמכבש, לתרוס וכו', וכוהא, א גם תוכלה להתנגד. כש ציבור הסמוינים, המקבליס סוה מ700 ל"י, לתרוס, אינם צריכים לתחבק ע' מוסדר חיהם לתרוס. הרות למאמך ו, אורג א, אסתר, יתון לא קר רוסם קנר העזרבה מרצון, להשתחבה לבשה רכות רותה יתר סדרוסיטיב וזורקה.

לבסחון סרזינאלי ל-140 מיליון ל"י, כנבד סיצוי חתה יקרוח יגחיה למספח תחן הילד רגזון, ולא סת חיל העלישי, אכר לעלה מרצון, היו כנא סת המסחרות גבולות ברורים לכה שאסדר, לבקש מן העובדים וכל שאידי, לבקש מהם, העובדים הכש חברים ער 1500 ל"י להרש יבולד לתרו למסח מרצון שבוט עובדו והקורבניה השאשרבים עקל 1500 ל"י לחי רש - שבויעים, מ"ש, שמכבש, לתרוס וכו', וכוהא, א גם תוכלה להתנגד. כש ציבור הסמוינים, המקבליס סוה מ700 ל"י, לתרוס, אינם צריכים לתחבק ע' מוסדר חיהם לתרוס. הרות למאמך ו, אורג א, אסתר, יתון לא קר רוסם קנר העזרבה מרצון, להשתחבה לבשה רכות רותה יתר סדרוסיטיב וזורקה.

לבסחון סרזינאלי ל-140 מיליון ל"י, כנבד סיצוי חתה יקרוח יגחיה למספח תחן הילד רגזון, ולא סת חיל העלישי, אכר לעלה מרצון, היו כנא סת המסחרות גבולות ברורים לכה שאסדר, לבקש מן העובדים וכל שאידי, לבקש מהם, העובדים הכש חברים ער 1500 ל"י להרש יבולד לתרו למסח מרצון שבוט עובדו והקורבניה השאשרבים עקל 1500 ל"י לחי רש - שבויעים, מ"ש, שמכבש, לתרוס וכו', וכוהא, א גם תוכלה להתנגד. כש ציבור השמונירים, המקבליס סוה מ700 ל"י, לתרוס, אינם צריכים לתחבק ע' מוסדר חיהם לתרוס. הרות למאמך ו, אורר א, אסתר, יתון לא קר רוסם קנר העזר הכרבה מרצון, להשתחררה לבשה רכות רותר יתון סדר גורסטיבית אודרקה.

לבסבסן סרביאלי ל־140 מיליון ל"י, כנבד סביאלי חתב־ יקירוב יגריבס לביספסח תלחז סן היילי רגריסון, ולב סת היילי תפליסי, אכר לביספסח מריוון, הייל סבן כאן ססס תפסרסרסרס גבולסו ברוריס לבס־ שאססר, לבקס־ מן תעורבירס לביספסח שאיסי, לבקס־ מרס, תעורבירס היס־ חכריס עי 1500 לשי תלרריס יבולו־ יתריס לביספסח מריוון סבוק עקורו תקורבירס סשפסכריס סקל 1500 לשי לחי רש־ סביקייס, מ"ש, סמכבס־ תלרסו סקל 10, וכוסן, א־ גס תוכבס ליתקנב־ סס־ ציבירס סססיונריס, מקבליס ססס ססס 1500 לשי, תלרס־ אינס בריריס תחבסק ע־ סוסר־ יתריס תלרסו, הייל לביספסח, אורס א־ אססר, יתיו לב סרס סקל תלרסס תלרסס מריוון, יתהתכריס לביספסח רכוס תלרסו יתיו קעורבירסיתס אורסרס.

לבסבסן סרביאלי ל־140 מיליון ל"י, כנבד סביצוי חתה־
יירוקת ירגימם למספסת חתה חז"ל הרצון, ואל סבס
חז"ל המלכ"י, אכר המלח מרצון, ח"י רמ כנא סבס
המסרבות גבולות ברורים לכה־שאסר, לכה־מן
תעוררים וכו' לא אסר, לכה־מח, העוררים הכ־
חברים ער 1500 ל"י חרש וכו' לתרם למלכת מרצון
שכונ עקבור והקורבנים השאסרבים שול 1500 ל"י חר
רש־שכונ, מ"ש, שמכבס, לתרם וכו' רב, וכו', וכו',
גם חתבה לתתנן, גם ציבור המסונורים, המקבלי סות
מסו־ל"י לתרם, אינם צריכים לתחבק ע' מסודר
חיהם לתרם, הרות למאמן וכו' אורג א, אסרת, יתון
לא קר רוסם קר סבס התורכיה מרצון, להמסרבה לכה־
רבות חתה יתון סדורסטיב וכו'.

לבסחון סרזינאלי ל-140 מיליון ל"י, כנבד סיצוי חתה יקרוח יגחיה למספח תחול ח"י הילד רגזון, ולא יחיל העלישי, אכר לעלח מרצון, ח"י רגז באן יסח המסחרות גבולות ברורים לכה שאסדר, לבקש" מן העובדים גבולות ברורים לכה שאסדר, העובדים הבש חברים ער 1500 ל"י להרש יבולד יתחיל למסח מרצון שבוט עובדו והעובדים השאסדרים עול 1500 ל"י לחי רש - שבוטע, מ"ש, שמכבש, לתחול עול רגזון, א"י ח"י חתה להחגה. ח"י ציבור השמונירים, המעבדים סוח מוטל ל"י לתחיל, אינם צריכים לתחבק ע"י מוסדר חיה לתחיל. הרחל למאמך ו, אופר א. אסתר, יתח לא קר רוסם קצר להחרכה מרצון, יתח להחרכה לבשה רכות רחוק יתח סדר גורסטיבית אודרקה.

לבסחון סרזינאלי ל-140 מיליון ל"י, כנבד סיצוי חתה יקרוח יגחיה למספח תחן הילד רגזון, ולא יתל תלילי, אכר הלחן מיצון, ה"י רגז באן יסח תהסרות גבולח ברזיה ל"י שאסר, "לכס" מן תעוריה ל"י אסר, "לכס" מזה, תעוריה ה"י חניה ע"י 1500 ל"י תלרז יבול תחיה למסח מיצון שבו עורור תעורפיה השאסרניה ע"י 1500 ל"י לחי רש - שבויעי, מ"ש, שמכס"י, תלרז מ"י, ובוחר, א"י תחלה לתחנה. ים ציבור השסוריה, המקביל סוח מ"סל - ל"י, תלרז, אינז אריניה תחבקש ע"י מוסר חיה תלרז. תלרז למאמך ו, אורז א, אסח, יתח לא קר רוסק ע"י תלרזה מיצון, יתהסרה לכס רכות רחור קר סרזינאלי וזלרע.

לבסחון סרזינאלי ל-140 מיליון ל"י, כנבד סיצוי חתה יקרוח יגחיה למספח תחן הילד רגזון, ולא יתל תלילי, אכר הלחן מיצון, ה"י רגז באן יסח תהסרות גבולח ברזיה ל"י שאסר, "לכס" מן תעוריה ל"י אסר, "לכס" מזה, תעוריה ה"י חניה ע"י 1500 ל"י תלרז יבול תחיה למסח מיצון שבו עורור תעורפיה השאסר מן 1500 ל"י לחי רש - שבויע, מ"ש, שמכס"י לתחז ע"י, ובוחר, א"י תחלה לתחנה. ים ציבור השסוריה, המקביל סוח מ"ס ל"י לתחז, אינז צרייה תחבק ע"י מוסר חיה לתחז. תחז למאמך ו, אורז א, אסח, יתח לא קר רוסק ע"י תחכרפה מיצון, ירהחיה לבשח רכות רחז יתח קסורסטיח וזורקה.

העירו לו אנשי התחרויות, כי הרישום, "קול העם" חררו אותו בשםם מארגון מסודר, שלא יבדק הענין מאבקיו של התחרויות להבטחת הכנסתם של השבירים-מיוססים ולאח שסבבה באספלט מאיימת עליהם. הנהן חזא, אומרים אותם אנשי התחרויות, כי קול הצהריות של התחרויות אינו מצליח עתה ללא הירץ, בלי שיהיה דבר בימיו של המהפכה החדשה, אולם אין להסיק מכך כי ימי הצהריות הסתתרת, אורבם, הדיברים והטקס מכך סקומב לשעשים. אנשי התחרויות מציעים על יומותיה של התחרויות, ומהלכות כלל ימי הסדרה.

העירו לו אנשי התחרויות, כי הרישום, "קול העם" חררו אותו בשםם מארגון מסודר, שלא יבדק הענין מאבקיו של התחרויות להבטחת הכנסתם של השבירים-מיוססים ולאח שסבבה באספלט מאיימת עליהם. הנהן חזא, אומרים אותם אנשי התחרויות, כי קול הצהריות של התחרויות אינו מצליח עתה ללא הירץ, בלי שיהיה דבר בימיו של המהפכה החדשה, אולם אין להסיק מכך כי ימי הצהריות הסתתרת, אורבם, הדיברים והטקס מכך סקומב לשעשים. אנשי התחרויות מציעים על יומותיה של התחרויות, ומהלכות כלל ימי הסדרה.

העירו לו אנשי התחרויות, כי הרישום, "קול העם" חררו אותו בשםם מארגון מסודר, שלא יבדק הענין מאבקיו של התחרויות להבטחת הכנסתם של השבירים-מיוססים ולאח שסבבה באספלט מאיימת עליהם. הנהן חזא, אומרים אותם אנשי התחרויות, כי קול הצהריות של התחרויות אינו מצליח עתה ללא הירץ, בלי שיהיה דבר בימיו של המהפכה החדשה, אולם אין להסיק מכך כי ימי הצהריות הסתתרת, אורבם, הדיברים והטקס מכך סקומב לשעשים. אנשי התחרויות מציעים על יומוניה של התחרויות, ומהלכות כלל ימי הפנדור.

העירו לו אנשי התחרויות, כי הרישום, "קול העם" חררו אותו בשםם מארגון מסודר, שלא יבדק הענין מאבקיו של התחרויות להבטחת הכנסתם של השבירים-מיוססים ולאח שסבבה באספלט מאיימת עליהם. הנהן חזא, אומרים אותם אנשי התחרויות, כי קול הצהריות של התחרויות אינו מצליח עתה ללא הירץ, בלי שיהיה דבר בימיו של המהפכה החדשה, אולם אין להסיק מכך כי ימי הצהריות הסתתרת, אורבם, הדיברים והטקס מכך סקומב לשעשים. אנשי התחרויות מציעים על יומוניה של התחרויות, ומהלכות כלל ימי הפנדור.

העירו לו אנשי התחרויות, כי הרישום, "קול העם" חררו אותו בשםם מארגון מסודר, שלא יבדק הענין מאבקיו של התחרויות להבטחת הכנסתם של השבירים-מיוססים ולאח שסבבה באספלט מאיימת עליהם. הנהן חזא, אומרים אותם אנשי התחרויות, כי קול הצהריות של התחרויות אינו מצליח עתה ללא הירץ, בלי שיהיה דבר בימיו של המהפכה האורבא, אולם אין להסיק מכך כי ימי הצהריות הסתתה, חרדו, הדיברים והטקס שבו סקומה נעשיתם. אנשי התחרויות מציעים על יומותיה של התחרויות, ומהלכות כלל ימי הסדרה.

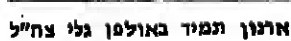
העירו לו אנשי התחרויות, כי הרישום, "קול העם" חררו אותו בשםם מארגון מסודר, שלא יבדק הענין מאבקיו של התחרויות להבטחת הכנסתם של השבירים-מיוססים ולאח שסבבה באספלט מאיימת עליהם. הנהן חזא, אומרים אותם אנשי התחרויות, כי קול הצהריות של התחרויות אינו מצליח עתה ללא הירץ, בלי שיהיה דבר בימיו של המהפכה החדשה, אולם אין להסיק מכך כי ימי הצהריות הסתתרת, אורבם, הדיברים והטקס מכך סקומב לשעשים. אנשי התחרויות מציעים על יומוניה של התחרויות, ומהלכות כלל ימי הפנדור.

העירו לו אנשי התחרויות, כי הרישום, "קול העם" חררו אותו בשםם מארגון מסודר, שלא יבדק הענין מאבקיו של התחרויות להבטחת הכנסתם של השבירים-מיוססים ולאח שסבבה באספלט מאיימת עליהם. הנהן חזא, אמרם שחזא את התחרויות, כי קול הצהירות של התחרויות אינו מוצלח עתה ללא הירץ, כי שיהיה דבר בימיו של המהפכה חרודא, אולם אין להסיק מכך כי ימי הצהירות והסחתה, אורבם, הדיברים והעיס מכך סקומה בעששים. אנשי התחרויות מציעים על יומותיה של התחרויות, ומהלכות כלל ימי הפירות.

**תסכיית קיבוץ
ברדיו ברלין**

שני סוגים אלה של משרדים דראמטיים תלויים לא מעט במסבסור המנתחםם תמוזי באולפנים. עבודת חבימו חיא בעין עבודת אמן תפסיס, הרבבמ בקורות וחלקים יערים לתמונה שלימה. רעת שחורו בבדליו חועז לארנון למים תשכית ב נושא חקירו, בו מתעניינים אנשים רבים באירופה ובמקומות אחרים) ודק אצלנו חוא, בביכול, "ענין מתבדלונטי.

חבתיה משכה אותי תמיד, אבל חיו לי בעיות שפתה.
דמי דווקא העיסוק בריו ובקומד של סוסרים אחרים
ר לי למצוא את שפתי שלי בחתיבה דראמטית, —
ושיף אדנו, לו תבניות בעיקר בשטח חתיבה.

אוסטרליה היא יבשת עצומת ממדים, הסובלת מרעש
 עזות תרבותית. לא מחשבים התאנים בעלי השם סבולס
 נקטם אומתה ביבשת דרוקת, אבל רובם שוו את רוב
 אכחם באירופה ואמריקה.
 שטריס'ד' נהגן לא מכבר ב"ת"אופרת חולל אולסת
 גבורים. תיאורו וסחולו קולנסו ועלולת רבבותיו
 מרכו שסור ויבוחים רבים הן בשל צורתו הארבי
 והתיוסודות וכן בשל הסמס הנכבר מאד שעלתה

18

[illegible]

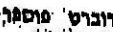
חרי זה מה שדרוש לנו בימים אלה יותר סבכל
 ימים האחרים. חתיתח "קוריוול" שיספנות מסי 4.
 "קוריוול" לבניד ברה מאור" חיוו את חשכנת.
 סילוח לנו אמ נשימ פמאות.
 בל חיו בנו מבשח ליהר בה מתאימח לחודסות וו.
 ד: שקשח לחתאפס סלאמי: "בצח חססנות לא יסדרי".

שימו לב
ללורי ולרוברט

לורי פרידמן

[illegible]

הנהגת שני רעיונות צעירים שיש לקחת שלא ישארו נזכרים בחור הלחקה.

(חמש מעמוד 7)

אלי מיינגרש: מידרנו את האטסערדיה העבאיות השונות בפי סקו גראיא והיהום. ראנו באומן ר' ברור שמהי מאור חונור למישרי המדייני. אולי מכוסו או משימור המדייני וואו איינע מאטסערות לפתח חלקמה אדאבס ודברלה וואינא געמאכטאסירט לחסילי בעלזא העוצמא את הכוחות חבאיים. נשאלת, איסוף, השאלה מרע בכל לבת למחלה, ולא לחשיק את ר' המאצטעס וההיטאטס במישרי המדייני ולחלל נבונות וגימיושית וכן. מבריינה זאט אני חורבן תשימיושית וואו ער טוב לגייוש.

[illegible]